

And I'm watching you walk

Across that fine line

I died a hundred times

I reckon you could

Let it bleed

I'm resigned

Across That Fine Line- Nation of Language

Filter

Vanavond zou een bijzondere gedenkwaardige avond worden. Althans dat hoopte hij, als alles zou verlopen hoe hij het al de gehele week voor zich had gezien in zijn gedachte, dan zou het vanavond inderdaad een gedenkwaardige avond voor hem worden. Martijn was er al, de eerste gast die hij al jarenlang kende was al gearriveerd, hij had ook niet anders van hem verwacht.

‘Wat is de reden van dit onverwachte feest?’ Vroeg Martijn aan hem terwijl hij nog even heel zichtbaar de indeling van de huiskamer in zich opnam. Filter moest alleen maar lachen in zichzelf. Gelijk zegt hij op een sarcastisch toon tegen hem terug: ‘Om het feit... dat ik het licht heb gezien, ik weet nu waarom mijn relaties altijd fout liepen, Martijn’

Zijn vriend kijkt hem alleen maar verbaast aan. Zo verbaast zelfs dat hij zelf haast ging denken, dat hij nu van hem zou denken dat hij zich had bekeerd naar een of ander geloof. Opeens zegt Martijn na een aantal seconden hem zwijgend en verbaast te hebben aangekeken: ‘Pardon! En dat is de reden waarom ik nu bij je thuis ben?’

Dit antwoord al van hem, zo mooi, misschien gezien de situatie echt iets voor hem omdat te zeggen. Een echte Martijn uitspraak om het zo maar te zeggen. Na dit te hebben gedacht zegt hij gelijk tegen hem: ‘Nou je zegt nog net niet: Dat je “eindelijk” eens in mijn huis bent’ Hij keek hem nadat hij dit had gezegd even zwijgend aan. Waarna hij er gelijk bij zegt: ‘Maar het is wel de reden waarom je hier bent’

‘Nou, Filter het is wel een vreemde reden’, zei hij gelijk met een gemeende blik in de ogen tegen hem terug.

‘Maar wel een originele reden’, zei hij gelijk met enig trots in zijn stem tegen hem terug. Nee dit zouden ze hem nooit afnemen, deze reden, of ze nu wilde of niet, met een beetje geluk zouden ze het werkelijke doel van deze avond nog lang heugen.

‘Ja vieren dat je verzameling aan ex-geliefden steeds groter wordt qua karakters is op zich... wel een originele reden!’ Zei hij gelijk stellig tegen hem terug. En hier had hij een punt, al zijn exen hadden tot nu toe een totaal ander karakter, geen enkele ex had ook maar iets qua karakter van een ex van daarvoor. Diversiteit daar hield hij van!

Er heerst even een stilte tussen hen totdat hij Martijn even ernstig aan kijkt. Opeens vraagt Martijn aan hem met een nieuwsgierig onderton in zijn stem: ‘Maar wie komen er eigenlijk nog meer?’ De blik in zijn ogen verraden aan hem dat hij het hier niet had

over mensen van de eigen seksen maar die van de andere sekse. Even twijfelde hij hoe hij de rest van de gasten aan hem zou presenteren, het gewoon even gauw tussen neus en lippen door te zeggen of, toch even met een peinzend gezicht naar het plafond gericht het aan hem te vertellen, zodat het toch nog iets van spanning met zich meebracht. Hij koos voor het laatste. ‘Hm, jij zal ze wel niet kennen. Marinka, Cecilia en Petera’

‘Zo, dat doe je goed. Jij denkt ook: nu ik toch alleen ben nodig ik maar gelijk een halve harem uit’, zei hij hierop gelijk gekscherend terug tegen hem.

Hij kijkt hem nadat hij dit tegen hem had gezegd alleen maar glimlachend aan. Na een korte stilte vraagt hij dan op een vissende wijze aan Martijn: ‘Proef ik hier uit enig hoop voor een leuke avond voor je? Jij denkt natuurlijk... drie vrouwen... altijd wel een kans op een hele leuke privé voortzetting’

Hij vond zijn vriend zo nu en dan zo doorzichtig als het op vrouwen aankwam. Een echte vrouwengek was het. Vandaar dat hij ook zoveel in de kroeg te vinden was waar hij ook regelmatig kwam.

‘Oké je hebt me alweer door. Opdat gebied ben jij net zo’n vrouwengek als ik!’ Zei Martijn gelijk terug tegen hem met een gezicht die een en al uitstraalde dat hij het niet leuk vond dat hij hem door had.

‘Ach je doelt natuurlijk op mijn laatste relatie’

‘Ja die staat me nog levendig bij... jullie scheelde maar 20 jaar! Dat doe ik je niet na...er zijn grenzen bij mij!’ Zei Martijn gelijk tegen hem terug. En daar had hij gelijk in als het om de leeftijden van vrouwen ging dan ging hij niet verder dan een vrouw die drie jaar ouder was dan hij, van hem zou hij het niet verwachten dat hij ooit zou vallen voor een vrouw die van eenzelfde leeftijd is als zijn laatste ex.

Bij het geluid van de deurbel schrok hij even op. Gelijk richtte hij zijn blik op de deur.

‘Dat zal je harem wel zijn!’ Zei Martijn gelijk met een grijns op zijn gezicht. Ja ja, dacht hij gelijk. Die wil zien wie ik heb uitgenodigd op deze zwoele zomerse avond.

‘Ben zo terug’ Zei hij gelijk heel enthousiast tegen hem waarna hij zich haastte naar de deur.

**

Toen hij met het bezoek terugkwam zag hij dat Martijn weer aan het rondkijken was. Hij kreeg het gevoel dat Martijn nu voor zichzelf aan het invullen was, of hij de persoon wel is waarvan Martijn altijd al dacht dat hij was. Zich geheel vrij voelende ziet hij hoe Martijn nog even snel wat wijn voor zichzelf in schenkt, daarna keek hij gelijk om en een blik die duidde op schrik tekende gelijk zijn gezicht. Vreemd, dacht hij gelijk. Dat is de eerste keer in mijn leven dat ik iemand heb zien schrikken als er drie vrouwen voor hem staan. Hij deed alsof er niks aan de hand was, alsof hij het allemaal niet had gezien, gelijk van de prins geen kwaad wetende zegt hij tegen hem: 'Martijn, ik zal je even introduceren. Dit is Marinka'

Gelijk reikt Martijn zijn hand naar haar. 'Hoi, Martijn' Hij ziet hoe Martijn haar gelijk heel snel van top tot teen in zich opneemt. Gelijk zegt hij op een spontane toon tegen haar: 'Zeg wat ben je leuk alternatief gekleed!' Hij moest er wel eventjes in zichzelf stilletjes om gniffelen om deze typische Martijn uitspraak, want kleding en hoe een vrouw gekleed ging, was heel belangrijk voor hem.

Ze kijkt hem alleen maar met een brede glimlach op haar gezicht aan en zegt dan opeens met een ondertoontje in haar schelle stem dat voor Filter duidt op sarcasme gelijk tegen hem terug: 'Dank je. Jij ziet er ook wel leuk uit in dat vrijetijdsoverhemd. En die spijkerbroek staat je beeldig!'

Martijn heeft niets door van het cynisme dat met hetgeen ze tegen hem terugzei gepaard ging. Hij keek haar eerder met een blik aan die aangaf dat hij wel gecharmeerd was van hetgeen ze tegen hem had gezegd.

'En deze schone heet Cecilia', zei hij gelijk tegen hem.

Martijn gaf ook haar gelijk een hand en ook haar nam hij heel snel van top tot teen in zich op. 'Allemachtig...', zei hij gelijk heel gemeend tegen haar. 'Wat zie jij er netjes uit... in dat mantelpakje'

'Je bent wel een versierder Martijn', zei Cecilia gelijk tegen hem terug terwijl ze hem met een blik in de ogen aankijkt die uitstraalde dat ze hier toch wel van gecharmeerd was dat hij dit zo direct tegen haar had gezegd. 'Nou mijn naam weet je al... dus de rest zal ook nog wel komen!' Zei ze na een korte stilte tegen hem terug.

'En dit is...'

Maar voordat Filter zijn zin kon afmaken zei de vrouw zenuwachtig tegen Martijn:

'Petra, aangenaam'

De manier waarop zij hem heel snel haar hand naar hem toereikte en hem weer net zo snel losliet duidde erbij hem op dat ze zenuwachtig was, een paniecreactie. Vanuit zijn ooghoek ziet hij dat Marinka iets fluisterend zegt tegen Cecilia die haar gelijk met een bestraffende blik in de ogen aankijkt.

Petra wendt zich gelijk om naar hem. Wederom ziet hij die paniecreactie bij Petra in haar gezicht getekend staan. Gelijk vraagt hij aan haar op de vrouw af: ‘Zeg kennen jullie elkaar al?’

‘Nee, ik geloof van niet. Misschien eens gezien in de kroeg’, hoorde hij Martijn gelijk heel stellig zeggen

‘Lijkt mij sterk...’, zei Petra hierop gelijk terug waarna ze heel stug erbij zegt: ‘Maar goed... het zou kunnen’

Nadat ze dit had gezegd, viel er een pijnlijke stilte tussen zijn vriend en Petra. Opeens hoorde hij Marinka heel stellig tegen haar zeggen: ‘Hm, ontken het nu maar niet. Het zou me niets verbazen als je hem per ongeluk wel kent’ Met eenzelfde stelligheid als ze dit had gezegd kijkt ze Petra hierbij nu ook aan. Petra kijkt haar alleen maar aan met een furieuze blik in de ogen. Na een korte stilte zegt zij heel kribbig tegen haar terug: ‘Ik ken hem niet, en daarmee basta!’

Geschrokken van deze reactie van haar naar Marinka toe kijkt hij gelijk Martijn aan. Die keek hem alleen maar aan met een blik van verbijstering en haalde alleen maar zijn schouders op als teken dat hij er helemaal niets van begreep waarom Petra zo fel hierop reageerde.

‘We zijn hier te gast hoor!’ Hoorde hij Cecilia met een bestraffende ondertoon in haar stem nu zeggen.

‘Er gaat niets boven een gezellige sfeer, is het niet?’ Zei Martijn hierop gelijk enigszins geschrokken van wat er nu allemaal voor zijn ogen afspeelde

‘Iemand wat te drinken?’ Vroeg hij lichtelijk in paniek zijnde aan de vrouwen in zijn huiskamer.

‘Wijntje’, zei Cecilia gelijk tegen hem terug.

‘Wit, rood?’

‘Wit’

‘Droog of zoet?’

‘Zoet’

‘Met of zonder ijs’

‘Zonder’

‘Mooi’, zei hij enigszins opgelucht dat hij tenminste nog iemand kon voorzien van de drankvoorraad die hij speciaal voor deze avond in huis had gehaald. ‘Dan haal ik die wel uit de keuken, neem ik gelijk de hapjes mee’

‘Dan help ik je even, goed?’ Bood Petra gelijk aan

‘Ja, laat maar weer eens zien hoe sociaal jij bent!’ Zag hij Marinka met een sarcastische grimas op haar gezicht gelijk hierop tegen haar zeggen.

Hij draaide zich gelijk om en hoorde Petra hierop gelijk naar Marinka roepen: ‘Mens, ik ben altijd sociaal’

**

Martijn

Hij wist even niet wat hij moest zeggen. Feestjes als deze had hij nog nooit meegemaakt. Drie vriendinnen die al een minuut na binnenkomst met elkaar in de clinch lagen om iets, waarvan hij geen weet had, en het misschien geen eens wilde weten ook. Vooral die ene vrouw, hij had liever gehad dat ze niet was meegekomen. Met een bedrukt gezicht kijkt hij naar Cecilia en Marinka. Dit feestje van Filter moet aan de gang blijven, de goede kant op draaien, dacht hij alleen maar. Om naar die geest te handelen vraagt hij gelijk aan hen twee: 'Iemand rodenwijn?'

'Nou, dat gaat er bij mij wel in', zei Marinka gelijk spontaan tegen hem. Hij keek nog even goed naar haar, op zich vond hij haar wel een knappe vrouw alleen die kledingstijl van haar, dat stond hem een beetje tegen. Alternatieve kledingstijl. Niet dat hij er veel ervaring mee had met dat soort vrouwen maar toch, het waren niet de vrouwen naar zijn smaak. Naar zijn mening was er altijd wel iets aan die vrouwen dat hem afstootte. Iets in het karakter. Dacht hij terwijl hij het glas voor haar vol schonk en het aan haar gaf.

'Mooi', zei hij gelijk nadat hij haar het glas had gegeven. 'Zal ik gelijk maar een muziekje opzetten', zei hij gelijk erachteraan. Geen van beide dames reageerde erop. 'Ik bedoel...', zei hij zenuwachtig van geworden van hun zwijgende reactie erop. 'Ik doe alles voor de gezelligheid!'

'Zeg, hoe oud is die vriend van jouw eigenlijk geworden?' Vroeg Cecilia opeens aan hem terwijl hij net een cd van Remina opzette

'Hij, jarig?', Zei hij gelijk geschrokken terug. Even was hij stil. Het zal toch niet zo zijn dat hij ze onder die mom hierheen heeft weten te lokken.

'Is hij dan niet jarig?' Hoorde hij Marinka gelijk verbaast aan hem vragen. Hij wist het, deze vraag onwijken had totaal geen zin, gelijk zegt hij heel stellig tegen haar terug:

'Welnee. Over zes maanden pas! En trouwens hij viert zijn verjaardag altijd in de kroeg zover als ik weet'

'Dan weet je ook niet veel' Beet Marinka hem gelijk fel toe. Waarna ze gelijk heel venijnig tegen hem zegt: 'Van muziek weet je ook al niks. Wat is dit voor takken herrie?' Met een felle blik keek zij hem hierbij aan, nadat zij dit had gezegd.

Een en al verwijt en chagrijn, dacht hij alleen maar. Zie je wel, bedacht hij zich, met dat soort vrouwen is altijd wel wat aan de hand.

‘Marink, begin nu niet weer. Je drinkt wel gratis van hun drankvoorraad hoor!’ Zei Cecilia op een kwade toon tegen haar, terwijl ze haar vriendin met een bestraffende blik in de ogen aankeek.

Luchtige opmerking maken, geen domme opmerking dat haalt heel wat uit de lucht. Dacht hij gelijk.

‘Nou hij geeft die drankvoorraad, ik niet!’, Zei hij gelijk nonchalant tegen haar terug. En om te laten merken dat hij het gekat van Marinka al aardig zat begon te raken, vraagt hij haar gelijk op de vrouw af: ‘Zeg Marinka, ben je altijd zo vrolijk?’

Marinka kijkt hem alleen maar zwijgend aan met een felle blik in de ogen. Opeens zegt Cecilia tegen hem: ‘Ze is nu nog rustig voor haar doen, normaal is ze erger, veel en veel erger!’ Hij keek haar gelijk aan en zag die stellige blik in haar ogen die net zo stellig was als ze het tegen hem had gezegd. Nog erger! Dacht hij geschrokken. God beware mij voor de rest van de avond met haar.

‘Dat komt alleen maar door David, en dat weet je’, snauwt Marinka haar vriendin gelijk toe.

‘Wie?’ Vroeg hij gelijk aan haar. Waarna hij gelijk er alweer spijt van had dat hij het aan haar had gevraagd, want hij vreesde nu van haar kant een klaagzang die hij liever niet zou willen horen.

‘Mijn ex!’ Zei ze gelijk fel tegen hem. Waarna ze gelijk erachteraan bij zei: ‘De grootste onbetrouwbaarste gek die er op aarde bestaat!’

Hij schrok van de blik die nu in haar ogen stond nadat ze dit had gezegd. Een woeste blik, een blik die alleen maar in de ogen kon staan van een vrouw die bedrogen is geweest.

‘Ik snap het!’ Zei hij gelijk tegen haar. Waarna hij in al zijn goede bedoelingen om een verdere klaagzang van haar kant over hem te voorkomen gelijk erachteraan zegt: ‘Nou hier, drink maar snel! En denk maar niet meer aan hem’

‘En weet je wat nu het alle ergste is?’ Zei ze gelijk tegen hem met een blik in de ogen die hem het ergste deed vrezen dat ze nu helemaal los zou gaan over hem.

‘Daar gaan we weer!’ Hoorde hij Cecilia zeggen. Nu wist hij het zeker, hij had het maar beter niet kunnen vragen, dat zou heel veel hebben gescheeld. Om niet als de eerste de beste botterik over te komen keek hij haar vragend aan. Ook al had hij er totaal geen zin

in, voor eventjes om de lieven vrede maar te bewaren speelde hij dat hij geïnteresseerd was. ‘Nou?’

‘Hij heeft me gedumpt voor een vrouw van zesenvijftig!’ Krijst zij hem gelijk woest toe.

Met grote ogen van verbijstering kijkt hij haar alleen maar aan. Zesenvijftig, dacht hij gelijk. Hoe oud moest die David van haar dan wel niet zijn? Direct als hij kon zijn vraagt hij geschrokken hierover aan haar: ‘O my God! Hoe oud was hij dan? Zestig of zoiets?’

‘Nee’, zei ze gelijk heel fel tegen hem terug. ‘Zesentwintig!’ Pislink kijkt ze hem nu alleen nog maar aan.

Hij kijkt haar alleen maar verbijsterd hierover zijnde aan. Hij wist er niks op te zeggen en als hij erop wilde zeggen dan kon hij beter zijn mond houden, want die blik die zij nu in de ogen had beviel hem totaal niet.

‘En dan zeggen ze nog: liefde maakt blind’, snauwt Marinka hem daarna gelijk toe.

In een ultieme poging om haar maar een beetje te sussen zegt hij gelijk tegen haar: ‘Nou hij is dus stekenblind!’

Ze reageerde er niet op. Gelijk vraagt hij aan haar om haar toch enigszins weer wat milder naar zijn persoontje te maken: ‘Was hij dronken? Of is hij gewoon gek?’

‘Geen idee. Maar ik zit er maar mooi mee!’

Hij schudde even met zijn hoofd. Kon het niet geloven, dat een man van die leeftijd voor de bijl gaat voor een vrouw die pakweg dertig jaren ouder is dan hij. Gelijk vraagt hij aan haar, ook al weet hij dat dit tegen beter in was: ‘Maar wat heeft een vrouw van dik in de vijftig nou meer dan jij?’

**

Filter

Alles wat hij dacht nodig te hebben hadden ze uit de keuken gehaald, hapjes, wat flessen drank. In de keuken had hij wel het een en ander gehoord wat er allemaal in zijn huiskamer werd besproken. Niet alles maar toch flarden van het gesprek en die ene ijselijke krijs had hij meegekregen. Het net opgevangen hebben wat Martijn als laatste vroeg, zegt hij hierop inhakende gelijk heel spontaan: ‘Ze kunnen heel sensueel zijn, geduldig en passievol!’

De blik die Martijn nu naar hem richtte verbaasde hem. Die geschrokken blik alsof hij iets heel raars hiermee had gezegd. Die blik die bijna zei, dat hij dit maar beter niet had kunnen zeggen. Al gauw ziet hij dat Martijn met non-verbale handbewegingen hem erop wilde wijzen dat hij op dit vlak maar beter zijn mond kon houden. Hij begreep er even niets van, gelijk richtte hij zijn blik naar Cecilia die tot zij verbazing met haar handen voor beiden ogen slaat en daarbij een diepe zucht van ellende slaakt.

‘Wil je daarmee zeggen dat ik die kwaliteiten niet bezit?’ Snauwde Marinka hem gelijk toe. De blik in haar ogen was zo fel hierbij, dat hij eventjes gevoel kreeg dat deze blik in haar ogen, haar in staat deed stellen om hem te doden.

Hij liep naar de cd-speler en zette de muziek uit en verwisselde gelijk de cd-diskette van Remina voor een andere waarop meer jaren zeventig muziek op stond. Gelijk drukte hij op play.

‘Dat zegt hij toch niet, betrek nu niet gelijk alles op jezelf!’ Hoorde hij Cecilia gelijk kwaad tegen Marinka zeggen. Toen hij zijn gezicht naar haar wende zei zij gelijk verblijd tegen hem: ‘He, geweldig je houdt van Bowie!’

‘Ja’, zei hij gelijk verblijd hierom terug tegen haar. ‘En met name de periode die je nu hoort. Je weet wel die psychedelische periode van hem!’

‘Psychedelisch!’ Zei Marinka gelijk met een ondertoon van minachting hierover in haar stem. Waarna ze gelijk er heel stellig bij vermeld: ‘Ik kan dat woord niet meer horen!’

De blik in haar ogen. Het zei hem gelijk dat zij die muziek niet kon waarderen. Hij zuchtte even. Wist even niet wat hij met haar aanmoest. Deze vrouw was zo anders dan op het moment dat hij haar had leren kennen samen met haar andere twee vriendinnen. Gelijk vroeg hij aan haar: ‘Heb ik wat verkeerd gezegd?’ Marinka zei niets meer tegen hem. In plaats van wat tegen hem terug te zeggen keerde zij haar hoofd van hem af. In

het luchtledige zegt hij dan gelijk in de hoop dat iemand hem hierop een antwoord op kon geven: ‘Ze reageert zo kattig als ik wat zeg!’

‘Ze is aan de kant gezet door haar jongere vriend! Hij is er vandoor gegaan met een oude hippie!’ Fluisterde Petra hem op een dusdanig volume in zijn oor dat iedereen die een beetje te dichtbij stond het kon horen.

Toen hij dat hoorde, bedacht hij, dat hij hierover beter misschien maar een grap over kon maken om de koude die nu in de lucht hing een beetje te verdrijven. Gelijk zegt hij heel vrolijk tegen haar terug: ‘Nou dan hebben we in ieders geval iets met elkaar gemeen! Ik ben zelf laatst ingeruild door mijn oude lievelingshippie!’

Nadat hij dit tegen haar had gezegd, keek hij gelijk naar Marinka. Een bekenenis als deze, dacht hij alleen maar, moet toch wel enigszins tot een band met haar leiden die naar het normale gaat.

‘Wat is het toch met die kerels van tegenwoordig? Is dit soms een mode gril?’

Reageerde Marinka gelijk fel, terwijl ze hem met eenzelfde felheid die zij in haar stem had hem alleen stond aan te kijken.

Met de verbazing in zijn stem hoorde hij Martijn gelijk hierop tegen hem zeggen: ‘En daar treur je nog steeds om? Man, wees blij dat je van dat uitgezakte lichaam van haar bent bevrijd! Kijk nou eens wat er hier in je huis staat!’

Gelijk kijkt hij Martijn aan. Die haalde gelijk zijn schouders op en wees nog even heel snel met zijn vinger naar de vrouwen die nu in zijn huiskamer aanwezig zijn.

Ad rem zegt hij dan gelijk tegen hem terug: ‘Drie leuke sociale vrouwen van dertig plus, die ik vorige week in de kroeg sprak’

‘Nou, je begint dus alweer aardig bij je positieven te geraken!’ Zei Marinka gelijk bot tegen hem. Waarna zij hem met een ernstige blik in de ogen aankijkt en op een ernstige toon aan hem vraagt: ‘Maar, wat is nu precies de aanleiding tot dit feestje?’ Nadat aan hem te hebben gevraagd kijkt zij hem alleen maar ernstig aan. Hij kreeg het gevoel dat hij aan haar verantwoording moest afleggen. ‘Jarig schijn je niet te zijn’, zei ze er nog bij.

Vol zijnde van trots zegt hij gelijk tegen haar: ‘Ik vier het feit dat ik het licht heb gezien’

Geschrokken kijkt Marinka hem alleen maar aan nadat hij dit tegen haar had gezegd.

Verbijsterd zegt ze gelijk tegen hem: ‘O mijn God, hij gaat ons bekeren!’ Met een

geschrokken blik kijkt ze daarna haar twee vriendinnen stuk voor stuk aan en zegt dan tegen ze op een toon dat zij hierin haar gelijk wilde hebben: ‘En ik zei het nog zo tegen jullie: Vertrouw nu niet iedere gek in de kroeg. Maar nee hoor, vooral niet naar mij luisteren hè’

Haar vriendinnen zeiden er niets op terug. Gelijk zegt Martin tegen haar: ‘Nou hij is niet gelovig zover als ik weet’

‘Man hoe kan jij nou iets weten?’ Met een felle blik in haar ogen stond zij hem alleen maar aan te kijken. Waarna ze heel direct tegen hem zegt: ‘Ik geloof dat je helemaal niks over deze man weet!’

‘Marink, hou nou eens een keer op’, riep Cecilia gelijk naar haar.

‘Ja luister eens een keer naar haar’, vulde Petra gelijk aan. Cecilia loopt gelijk naar Petra toe. Beiden kijken haar bestraffend aan.

‘Ach jullie zijn gewoon weer eens twee handen op een buik’, snauwde Marinka hun tweeën toe. Waarna ze op een verwijtende toon erachteraan tegen hen twee zegt: ‘Altijd hetzelfde met jullie!’

Noch Petra of Cecilia reageren hierop, stilzwijgend kijken ze haar alleen maar bestraffend aan.

‘Zo te horen heb je echte hartsvriendinnen uitgenodigd!’ Zei Martijn gelijk tegen hem terwijl hijzelf dit allemaal met verbazing zat aan te horen en aan te kijken. Gelijk vraagt Martijn aan hem om het stilzwijgen van hem te doorbreken: ‘Waren ze de vorige keer ook al zo gezellig onderling?’

Hij moest even lachen om hetgeen zijn vriend net aan hem vroeg, gelijk zegt hij met volle trots tegen hem: ‘Nee, toen nog niet, maar zo te horen en te zien heb ik een verkwikkende uitwerking op het menselijk gestel! Maar goed, ik zal even het doel van deze avond uitleggen’

‘Graag! Ik sta te popelen om te weten waarvoor we hier bij jou zijn’, zei ze heel kattig tegen hem terwijl ze hem met een felle blik in de ogen stond aan te kijken. Hij kreeg het gevoel dat zij zich in de maling vond genomen door hem. Voordat hij ook maar iets kon zeggen tegen haar, zegt Marinka op een heel bazige toon tegen hem: ‘En laat mij in een ding heel duidelijk zijn: Ik wens niet bekeerd te worden!’

Hij knikte alleen maar terug, met een bedeesd gezicht keek hij haar alleen maar aan. Wist helemaal niets meer tegen haar te zeggen. Hij zuchtte even en dacht gelijk. Die draait wel weer bij na vanavond.

Toen hij zijn gezicht wende naar de twee vriendinnen van Marinka zag hij gelijk dat ze totaal niet gecharmeerd waren van de uitval van haar naar hem. Kwaad stonden zij haar nu alleen maar aan te kijken.

‘Laat die man uitspreken. Jij altijd met je grote kwek!’ Zei Cecilia op een kwade toon gelijk tegen haar.

Gelijk zegt Petra er aanvullend bij tegen Marinka: ‘En ga er nu niet tegenin. Er is geen lol meer aan zo met jou. Het is nu al een maand zo met jou!’

Hij besloot er maar geen acht op te nemen, immers wat hij aan hen wilde vertellen, de essentie van deze avond was voor hem een stukje belangrijker dan zich nog verder af te laten leiden door de nukken van deze vrouw die haar ware ik al aan hem en Martijn toonde.

‘Jullie zijn allemaal wel eens op zo’n feestje geweest waar nooit echt werd gesproken, en waar slechts enkel en alleen maar gezellig toneel werd gespeeld omwille de gezellige sfeer!’ Zei hij stellig tegen ze terwijl hij zijn aandacht richt op hen allen.

‘Ik kan je veel over dat soort feestjes vertellen’, zei Martijn gelijk tegen hem. Waarna hij even zijn oog richt op de vrouwen die in deze ruimte aanwezig zijn, waarna hij zijn gezicht gelijk weer richt op hem en heel cynisch zegt: ‘Maar zo gezellig als nu, heb ik het nog nooit meegemaakt!’

‘Nou jij lijkt me wel een figuur voor dat soort feestjes’, snauwde Marinka hem gelijk toe. Waarna ze hem met een felle blik aankeek en hem net zo fel toebeet: ‘Ik geloof zelfs nog dat je geen eens je eigen vriend kent’

‘Die ken ik wel!’ Schreeuwde hij haar kwaad zijnde over dit verwijt toe. Waarna hij er gelijk bij zegt: ‘Ik ga al jaren met hem om, in de kroeg’

‘Juist ja. Je zegt het nu al zelf’, beet Marinka hem gelijk toe met een stellige blik in haar ogen die alleen maar leek te zeggen dat zij het beter wist op dat punt dan hijzelf.

Hij zag hoe zijn vriend haar nu alleen maar met grote ogen van ontzetting hierover aankeek. Hij kon aan Martijn zien dat hij nog nooit van zijn leven zo’n vrouw had meegemaakt. ‘Wat nu weer, sfeer verziekster dat je er bent!’ Schreeuwde Martijn haar gelijk toe waarna hij nog een slokje van zijn wijn nam.

‘Sfeer verziekster!’ Hoorde hij Marinka gelijk terugroepen naar hem. Toen hij zijn blik richtte op haar, zag hij die uitdrukking op haar gezicht, geschokt was ze ervan dat Martijn dit tegen haar had durven zeggen. ‘Man’, riep ze hem na een korte stilte van haar kant kwaad toe. ‘Je kan geeneens tegen de waarheid. De kroeg, en daarmee wil je zeggen dat je hem kent?’ Met grote ogen van verbijstering kijkt zij hem aan. Andersom zag hij diezelfde blik met dezelfde stand van ogen nu op het gezicht van zijn vriend staan. Opeens schreeuwt Marinka tegen haar vriendinnen: ‘Let maar op mij woorden die gaat ons bekeren tot zijn religie!’

Hij schudde alleen maar zijn hoofd. Denkt zij dat echt van mij? Dacht hij gelijk geschrokken. Hij wilde het aan haar vragen, of ze dit echt geloofden, maar voordat hij ook maar iets kon zeggen tegen haar, hoorde hij Cecilia opeens uit het niets tegen haar zeggen: ‘Wees nou eens een keer stil. Ik krijg er al aardig spijt van dat ik je vandaag heb meegenomen’

Marinka zei er niets op terug maar keek haar alleen maar kwaad aan. Ze schudde even met een gezicht waarvan viel af te lezen dat zij zich hierdoor beledigd voelde, vol van ongeloof was zij hierover. Daarna richtte Marinka haar blik op Cecilia en kijkt haar alleen maar met een kwade blik aan. Met recht kon hij zeggen, dat Marinka de definitie was van een kwade vrouw.

‘Zo te horen was zij er de vorige keer niet bij’, zei Martijn direct tegen hem, waarna hij er gelijk heel direct erbij zegt: ‘Nou ik kan jou zeggen: jammer, want anders wist je gelijk wat voor iemand je in huis haalde’

Nadat hij dit had gezegd richtte hij gelijk zijn blik op Marinka en kijkt haar gepikeerd als hij nu was ten aanzien van haar gedrag alleen maar aan.

‘Ze was er wel bij, alleen wat beter gemutst dan nu’, zegt hij gelijk terug tegen zijn beste vriend, met wie hij al jaren goede avonden en nachten had beleefd in de kroegen die deze stad rijk is.

‘Dan zal het haar maandelijksse periode wel zijn! Of de overgang heeft bij haar al zijn intrede gedaan, met al die opvliegers schijnen vrouwen ook niet te harden te zijn!’ Zei Martijn hierop alleen maar bot terug.

‘Seksist’, beet Marinka Martijn gelijk toe terwijl ze hem met een fellere blik dan voorheen aankeek. Ze schudde even met haar hoofd, waarna zij haar blik weer op hem richtte en hem gelijk heel fel toebeet: ‘Ik kan je zeggen: Dat ik blij ben dat jij er niet bij was! Maar aan de andere kant ook jammer, want dan had mezelf nog kunnen bedenken!’

Hij keek het maar een beetje gelaten aan. De gevoelens die deze twee in een redelijke korte tijd voor elkaar hadden weten op te bouwen werden steeds meer echter in de conversaties die zij met elkaar hadden. Opeens beet Martijn haar toe: ‘Nou die innige wens geldt dan ook voor mij!’ Hij kijkt haar gelijk stilzwijgend aan en na een korte stilte zegt hij alleen nog maar met zijn hoofd naar het plafond gericht heel gemeend: ‘Kannonen zeg’

Bij de aanblik dat de twee elkaar alleen maar kwaad aankijken, kon hij voor zichzelf stellen dat deze twee in al hun eerlijkheid naar elkaar toe er geen gras over laten groeien. Iedereen die hier nu aanwezig is, kon zien dat zij elkaar maar moeilijk pruimde. Hoe zou dat zijn gegaan met die twee op een feestje waarvan er al zoveel waren en waar niemand echt is? Vroeg hij zich alleen maar in gedachte nu af.

Met een gezicht dat een en al uitstraalde dat hij meer dan tevreden was met het gezelschap dat nu binnen de muren van zijn huis verbleef richtte hij weer het woord op allen: ‘Hoe dan ook, ik ben blij met jullie aanwezigheid! En ik hoop, dat er deze avond velen gevoelens naar elkaar worden uitgesproken!’

In een snelle blik zag hij dat Petra hem alleen maar raar stond aan te kijken nadat zij dit van hem had gehoord, gelijk zegt ze met een spitsvondige inslag tegen hem: ‘Nou aan die wens van jou wordt nu al meer dan voldoende aan voldaan!’

‘Ruimschoots, zelfs!’ Zei Cecilia er aanvullend bij met een blik van schaamte op haar gezicht. Gelijk richtte zij haar blik naar Marinka.

‘Zie het maar zo: na de regen komt altijd de zonnenshijn!’ Zei hij gelijk tegen Cecilia, en om ervoor te zorgen dat de moed niet in haar mooie pumpschoenen zakte zei hij er gelijk bij: ‘Over een tijdje staan die twee gewoon en respectvol met elkaar te praten’

‘Ik mag het voor je hopen’, Zei Petra gelijk heel stellig tegen hem terwijl zij hem met een ernstige blik in de ogen aankeek. ‘Maar de laatste tijd is er met haar geen goed garen meer te spinnen’

‘En jij kent daar de reden niet voor!’ Hoorde hij Marinka met een cynische ondertoon in haar stem tegen haar zeggen.

‘Ongetwijfeld’, zei Petra op een moedeloze toon tegen haar terug. ‘David’

‘Ja, en zij het nog meer’, zei Marinka met een sarcastisch overkomende toon in haar stem tegen haar terug.

‘Wat dan?’ Vroeg Petra gelijk aan haar, terwijl ze haar met een verbaasde blik stond aan te kijken.

‘Laat maar’, zei Marinka gelijk tegen haar terug terwijl ze gelijk haar blik van haar afwende. ‘Zeg eh, Filter, waar is dat droombalkon van jou?’ Vroeg zij gelijk aan hem.

‘Richting keuken. Eerste deur links en dan zie je het vanzelf’, zei hij gelijk tegen haar terug met een vriendelijke glimlach op zijn gezicht.

‘Mooi dan ga ik daar even uitwaaien’ Nadat zij dit had gezegd liep Marinka de huiskamer uit.

**

Martijn

Opgelucht voelde hij zich toen hij haar Filter zijn huiskamer zag uitlopen. En weg is ze, daar gaat ze, op naar dat balkon van hem, en dat zij daar maar voor de rest van avond en nacht mag blijven staan, zitten of liggen. Dacht hij alleen maar. En om deze gedachte in iets mildere vorm aan de andere aanwezigen kenbaar te maken zegt hij heel gemeend tegen hun met enig cynisme: ‘God, wat een schatje is dat! Die weet werkelijk wat het is om een positieve bijdrage aan een intiem feestje mee te geven’

‘Ze is niet altijd zo, geloof me!’, Zei Cecilia gelijk tegen hem.

Hij kijkt haar gelijk raar aan toen hij dit van haar hoorde. Hij kon het niet geloven dat een vrouw zoals zij die gekleed ging in een mantelpakje met een dergelijk figuur als zij omging.

‘Dat mag ik hopen’ zei hij gelijk heel gemeend. Waarna hij er gelijk heel bot erachteraan tegen haar zegt: ‘Anders begrijp ik nu wel waarvoor die ex van haar koos voor de romantische weg met een uitgezakte bejaarde’

Iedereen inclusief Filter keek hem raar aan nadat hij dit had gezegd. Hij schudde even met zijn hoofd. Begreep even niet goed waarom iedereen hem nu zo raar stond aan te kijken. Hij gaf gewoon zijn mening, dat was alles.

‘Lekkere begripvolle man ben jij!’, Beet Petra hem gelijk toe.

‘Ja beginnen jullie ook nog even!’ Riep Cecilia gelijk in paniek geraakt naar hen twee. Hij zag het aan die blik van haar, ze moest er niet aan denken dat hij hierover nog es een hele discussie kreeg met die vrouw, die hij op een of andere manier liever niet hier in de huiskamer van zijn beste vriend had. Er was iets met haar, maar wat? Dat kon hij niet een twee drie achterhalen.

Zwijgend kijkt hij haar alleen maar aan. Ook zij kijkt hem zwijgend aan. De bestraffende blik die zij eerder in haar ogen had was nu zo goed als verdwenen bij haar.

**

Filter

‘Ach’, zegt hij hierop droog tegen Cecilia. ‘Ze wisselen gevoelens naar elkaar uit’

Ze keek hem alleen maar raar aan nadat hij dit had gezegd, waarna zij getergd tegen hem terugzei: ‘Nou, dat van je hart geen moordkuil maken wat hier nu heerst, hangt me eerlijk gezegd de strot uit. Kunnen we nu niet gezellig een spelletje spelen of zoiets?’

Hij moest er alleen maar stilletjes om lachen om hetgeen zij net had gezegd. Een spelletje spelen, alsof mensen op feestjes dat al niet genoeg doen tegenover elkaar, dacht hij alleen maar. Nee zoals het er nu aan toe ging, vond hij wel best. Ook al konden sommige van de aanwezigen hier elkaar op dit moment nog niet echt goed verdragen. Eerlijk waren zij in ieders geval wel naar elkaar toe. En dat vond hij al heel wat.

‘Wat had je in gedachte?’ Vroeg hij na een korte stilte van zijn kant aan haar.

Niet echt goed wetende wat ze nu echt wilde op dit gebied zegt ze schouder ophalend tegen hem: ‘Geen idee’ Hetgeen zij nu tegen hem zei, klonk zo hoopvol, geen idee. Ja daar kon hij echt wel wat mee. Terwijl zij hem recht in de ogen aankijkt zegt zij opeens: ‘Pesten, zwartepieten!’

Kijk, dacht hij gelijk. Dat zijn nog eens suggesties waar ik wat mee kan. En dan houdt zij het nog in het nette ook. Voor hetzelfde geld zou zij zijn aangekomen met een spelletje strippoker of het spelletje met de lege fles, waarheid of durf.

Met een lach waarin hij het sarcasme er zo uit kon pikken zegt Petra gelijk hierop: ‘Ja leuk, laten we vooral in kaarten uitdrukken wat hier woordelijk al gebeurt!’

Hetgeen wat zij net zei, zat zoveel waarheid in bedacht hij, de spelletjes waarmee Cecilia mee aankwam zetten waren gewoon metaforen voor sfeer waarin dit feestje nu zijn verloop had. Zo had hij het nog niet gezien, het was dat Petra het zei anders had hij het misschien helemaal niet zo gezien.

‘Oké’, zei Cecilia gelijk. Ze keek haar nadat zij dit gezegd had stilzwijgend aan. Na een korte stilte zegt zij er vervolgens bij: ‘Misschien niet zulke goede voorbeelden van vermaak! Maar wat dachten jullie van, twister?’

‘Hè, ja, leuk! Dat heb ik vorig weekend nog gespeelt’, zei Martijn hierop gelijk heel enthousiast.

Hij kon er zich niks bij voorstellen dat hij dat spel zo leuk vond dat hij het met anderen zou spelen. Immers zover hij wist, was Martijn niet zo’n spelletjes mens. Het